

Рејтинг-агенција С&П сматра да би обвезнице земаља евро-зоне имале рејтинг најслабије чланице – Грчке. Ангела Меркел и Никола Саркози још увек одбацују такве обвезнице, али ће оне ипак највероватније морати да се уведу.

Грчка, Португалија, Шпанија и Италија их траже; Немачка, Аустрија, Холандија и Финска их стриктно одбијају. Од заједничких обвезница евро-зоне, за које би јамчиле све њене државе, највећу корист би имале финансијски слабе земље. Њихове дугове би тада на својим раменима понели и много јачи партнери, што би довело до снижења трошкова камата. Немачка би као привредно најјача земља у Зони своју платежну моћ положила као кауцију и морала би да рачуна са повећањем камата.

Минхенски институт ИФО сматра да би увођење обвезница евро-зоне за Немачку значило додатне годишње трошкове од 33 до 47 милијарди евра. Но, Густав Хорн, директор Института за макроекономију и истраживање коњунктуре, Густав Хорн, каже да ти није тачно а и да је у последње време забележено право масовно бекство у немачке државне обвезнице „јер је све у знаку кризе. Од тога управо енормно профитира немачки министар финансија, пошто може да се задужује јевтиније него икад.“

Мартин Шулц, шеф посланичког клуба социјалиста у Европском парламенту, такође сматра да нема бојазни. Он каже да еврообвезнице неће бити бадава, али „...оне би нас коштале мање него стално повећавање суме у финансијском штиту или чак пропаст евра.“

Шулц сматра да су еврообвезнице добро решење и из психолошких разлога. „Већи додаци на камате за Грчку, Португалију, Шпанију и Италију су последица неповерења тржишта у могућности тих држава да смање своје дугове али и у вољу богатијих земаља да одрже монетарну унију.“

Због тога би еврообвезнице могле да постану симбол који говори да земље евро-зоне верују у заједничку будућност.

И за Берта Рирупа, који је до 2009. био шеф групе такозване „Петорице мудрих“, заједничке обвезице су логичан корак у европском процесу интеграције. Међутим, има критичара који у еврообвезницама виде идеју да се дисциплина на тржишту замени политичким механизмима, а то, кажу није тако добро функционисало када је реч о Пакту стабилности Европске уније.

(Дојче веле)